

تدریس خدا شناسی در خطابه غدیر

قسمت بیستم

دکتر وحید باقرپور کاشانی

Dr.Vahid Bagherpour Kashani

تدریس خداشناسی در خطابه غدیر

قسمت بیستم

اهمّ عناوین: ↓↓

← در کتب عامّه مثل صحیح بخاری و صحیح مسلم،

برای خدا مکان قائل شدند.

← خداوند، جهت مند و مکان مند نیست.

← روایت‌های جعلی از نبی اکرم در کتب عامّه.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

حضرت محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، در خطبه غدیر موضع گیری دارند بر اینکه خداوند متعال قابل رؤیت نیست.

{يَلْحَظُ كُلَّ عَيْنٍ وَالْعُيُونُ لَا تَرَاهُ} دریا بنده هر چشمی اوست و چشم‌ها نمی‌بینند او را.»

خب این حرف، هم مطابق برهان عقلی هست که آن چیزی که دیده بشود، باید ملموس و محسوس باشد که به حس درک بشود، به حس باصره. و آن چیزی که ملموس و محسوس باشد، جسم و جسمانیت باید نسبت به آن قائل بشویم و جسم هم محدود هست، محدود هم نیازمند به حد زنده و مخلوق می‌شود. لذا آن خدایی که قائل باشیم که دیده می‌شود، یک جسم بسیار بزرگی است که فراتر از این اجسام است و آن خدا نیست! آن یک مخلوق بزرگی است به تعبیری.

لذا اینکه در فرمایشات عامه هست که؛ خداوند متعال را قائلند که دیده می‌شود و بلکه قائلند که خداوند در مکانی قرار می‌گیرد. این از مسائل بسیار نادرستی هست که با ضرورت عقل، عقل سلیم ناسازگار است. با آیات قرآن که نفی ابد شده نسبت به رؤیت پروردگار «لَنْ تَرَانِي» ناسازگار است. و در فرمایشات نبی اکرم و اهل بیت ایشان این موضع گیری شدید گرفته شده، از جمله در خطبه شریف غدیر.

حالا در این خصوص ما می‌بینیم که یک سری روایاتی را در کتب عامه وارد کردند. از جمله کتاب «صحیح مسلم» و «صحیح بخاری» چنین مسائلی متأسفانه بیان شده که در حقیقت اثبات مکانیت و ملموس و محسوس بودن برای خدای متعال را مطرح کرده است.

در این کتاب "سیری در صحیحین" روایت‌هایی را که در خصوص جسمانیت خداوند را جمع‌آوری کردند، از جمله آن روایت‌ها این است: در صحیح بخاری، جلد اول، کتاب الصلاة ابواب المساجد، باب ۳۳، حدیث ۳۹۷ و ۳۹۸. همین حدیث هم در صحیح مسلم؛ جلد دوم، کتاب المساجد، باب سیزدهم، حدیث ۵۴۷ آمده.

که عبدالله بن عمر می‌گوید که: «نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم خواستند نماز بخوانند، آن دیواری که مقابلشان بود، دیدند یک نفر آب دهان را دیوار انداخته! بلند شدند این آب دهان را پاک کردند. و فرمودند: وقتی یکی از شما نماز می‌خواند، روبه‌روی خود آب دهان نیندازد. زیرا در موقع نماز خواندن خداوند در مقابل او قرار می‌گیرد.»
خب این حرف، حرف باطلی هست. خداوند متعال در جهتی قرار نمی‌گیرد!

وقتی خداوند متعال در مکانی باشد، در جهتی باشد، آن جسم هست. بله یعنی تقرب بیشتری عبد به خدا پیدا می‌کند، درسته.

اما اینکه خداوند در مقابل او قرار بگیرد، این حرف باطلی هست.
یا مثلا روایت دیگری در صحیح مسلم، جلد دوم، کتاب الصلاة، حدیث
۵۳۷، نقل کردند که:

«فردی می‌گوید که به نبی اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عرض کردم این
کنیز را آزاد نکنم آقا؟
- فرمود: او را نزد من بیاور.

چون کنیز را در نزد رسول خدا حاضر نمودم، از وی شما چنین سوال
کرد خدا در کجاست؟
- گفت در آسمان.

سپس سوال کرد من کیستم؟
پاسخ داد تو پیام‌آور خدا.

در این جا بود که پیامبر فرمود این کنیز را آزاد کن. زیرا وی دارای ایمان
است.»

{فَقَالَ لَهَا: أَيْنَ اللهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: مَنْ أَنَا؟ قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ
الله، قَالَ: أَعْتَقَهَا، فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ}.

یعنی العیاذبالله جا برای خداوند متعال مطرح کردند آن هم آسمان.

و اینگونه شده که نبی اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هم حرفِ این کنیز را تأیید می‌کنند. و به خاطر همین اعتقاد باطلی است که خداوند جا ندارد. خداوند نه در زمین است، نه در آسمان. خداوند محیط به زمین و آسمان است. به خاطر همین عقیدهٔ باطل، پیامبر اکرم فرمودند: «این را آزادش کن». وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

@aparat.com/be
_sooye_zohoor

v_bagherpour_
kashani

@seratehagh1

besouyezohour

bagherpour-
kashani.com/

@serat12k

youtube.
com/c/seratehagh

https:
//naakhodaa.ir